

Apusul unor zori

de Daniel Chirileanu

S-au născut murind,
Nici măcar n-au visat de câteva ori
Și drumul lor a apus.

De-abia învățaseră
Să-și audă numele rostit,
Și numele lor... a murit.

Parcă știind că vor trece devreme,
Au iubit dintr-o dată, deplin,
Până ce dragostea lor s-a oprit
Într-o clipă de chin.

Graba lor e potop de durere,
Plânge vremea cu noi,
Plânge cu noi Dumnezeu...

Se grăbeau la-ntâlnire,
Pentru ultima dată;
Și-ntâlnirea n-a mai fost,
A fugit.

Poate că seninul din privirile lor
Răspândea mult prea multă lumină,
Poate că zâmbetul lor era prea peste tot,
Iar vrăjmașul, turbat, i-a lovit.
Dar Satana
Încă-o dată greșește,

I-a luat dintre noi,
Dar i-a dus
La un pas de Acasă
Și-ntâlnirea,
Amânată acum,
Tot va fi.

e-frumos.ro